

Posudek školitelky na bakalářskou práci Martiny Marie Heroldové *Analýza repertoáru rukopisného kancionálu 18. století neznámé provenience*

Martina Marie Heroldová si pro svou bakalářskou práci zvolila téma náročné hned v několika ohledech. Náročné byly již pouhé přípravné práce. Než totiž vůbec mohla Martina přistoupit k datační analýze písňového repertoáru anonymního rukopisného kancionálu z 18. století, který je nezanedbatelného rozsahu (má 830 stran), avšak postrádá jakékoli písňové rejstříky, bylo nejprve potřeba vytvořit soupis písní v něm zaznamenaných. Tento soupis se následně stal základem písňového katalogu obsahujícího téměř tři sta položek, jenž shromažďuje mnoho informací cenných pro další hymnologický výzkum a nepochybně tak tvoří užitečnou součást bakalářské práce (viz přílohu). Vedle toho Martina celý pramen, který pochází ze soukromé sbírky, a není tedy volně dostupný, se souhlasem jeho majitelky zdigitalizovala, tj. alespoň tímto způsobem jej zpřístupnila badatelské obci (digitální kopie celého pramene je taktéž součástí přílohy bakalářské práce).

Další badatelskou výzvou u zvoleného tématu byla skutečnost, že se daným kancionálem doposud nikdo nezabýval, takže k němu neexistuje prakticky žádná sekundární literatura. Bylo tedy potřeba vyjít z obecné hymnologie a z analýz podobného typu hymnografických pramenů (rukopisných nenotovaných kancionálů 18. století, resp. raného novověku) a zvážit možnosti aplikování dosavadních hymnologických přístupů na zvolený materiál. O Martinině důkladném vzhledu do české (nejen literárněvědné) hymnologie, resp. do dosavadního (nejen bohemistického) studia duchovní písně a křesťanského zpěvu vůbec svědčí úvodní kapitoly její bakalářské práce, v nichž analyzovaný pramen velmi široce kontextualizuje a ohledává si tak spíše možnou šíři, jež jí hymnologická disciplína nabízí.

O tom, že si je Martina velmi dobře vědoma toho, že hymnologie je ze své podstaty interdisciplinárního charakteru, svědčí skutečnost, že se nespokojila pouze s vlastní literárněvědnou, jazykovědnou a muzikologickou odbornou přípravou, ale že zvolený rukopisný pramen konzultovala také s odborníky z oboru pomocných věd historických (zejména paleografie a kodikologie) a dějin knižní kultury, a vzhledem k tomu, že jde o pramen iluminovaný, také s odborníky z oboru dějin knižní malby, resp. výtvarného umění. Takto získané poznatky zároveň dokázala tvořivě využít při datační a atribuční analýze zpěvníku a při řešení otázky jeho provenience, zároveň však pro ni zůstala základním východiskem všech jejích interpretací a formulování hypotéz pečlivá a poučená analýza textu.

Závěry, k nimž Martina tímto způsobem dospěla, tj. že zpěvník vznikl v letech 1748–1749, že jde o kancionál katolické provenience, že jeho stěžejní, avšak ne výhradní písňovou předlohou byl tištěný *Slaviček rájský* Jana Josefa Božana, že jde vzhledem k množství mešních písní v něm zapsaných spíše o zpěvník spojený s kostelním prostředím a že pochází z místa výrazně spojeného s kultem sv. Linharta, působí velmi přesvědčivě. V této souvislosti považuji za nutné zdůraznit, že jde o původní badatelské výsledky M. M. Heroldové. Je tedy zřejmé, že její text tak dalece přesahuje požadavky kladené na bakalářské práce.

Jako školitelka oceňuji také Martininu velkou samostatnost, pečlivost, pracovitost a kreativitu, s nimiž ke zpracování zvoleného tématu přistoupila. Bakalářskou práci Martiny Marie Heroldové tedy ráda **doporučuji** k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako **výbornou**.

V Praze 17. ledna 2020

Mgr. Marie Škarpová, Ph.D.